

Πάντοτε με εξαιρετική ευχαρίστηση έρχομαι στον αγαπητό μας Πειραιά και πάντοτε για πράγματα που είναι ευχάριστα και συντελεστικά για την πρόοδο του Πειραιώς.

Αγαπητά μου κορίτσια, έρχομαι με μεγάλη συγκίνηση για να ιδώ την εργασία σας και τις προόδους σας στα γράμματα. Και χαίρω πολύ γιατί βλέπω με τι ζήλο και τι κόπους έχετε κάμει για να μάθετε ότι εμάθατε μέχρι τώρα.

Τώρα τα γράμματα, όπως ξέρετε βέβαια, δεν είναι το παν για την ζωή του ανθρώπου, και αν θέλετε, δεν είναι και το πρώτον.

Και πρώτον είναι η πίστις στον Θεόν και η θρησκεία, η αγάπη και η αφοσίωσις στην Πατρίδα, η προσήλωσις στην Οικογένεια, όλα αυτά που αποτελούν τον χαρακτήρα του ανθρώπου, η τιμιότης στις διάφορες σχέσεις, η πίστις εις τον λόγον. Και ημπορεί κανένας να έχη όλα αυτά τα πράγματα και να μην ξέρη γράμματα, αλλά πρέπει να ξέρετε ότι τα γράμματα είναι ένα όπλο για τη ζωή και εκείνος που τα έχει όλα αυτά που σας ανέφερα, ημπορεί να κάμει τον αγώνα της ζωής κατά τρόπο πολύ καλλίτερο και πολύ συντελεστικότερον. Άλλωστε, γνωρίζετε και την παροιμίαν του λαού: άνθρωπος αγράμματος ξύλο απελέκητο» από την οποία φαίνεται ότι η ποιότης του ξύλου δεν αλλάζει, αλλά είναι απελέκητο.

Να δώσετε λοιπόν όλη σας την προσπάθεια να αποκτήσετε αυτό το όπλο, που είναι απαραίτητο στη ζωή σας. Και σας εύχομαι η προσπάθεια σας να στεφανωθεί με πλήρη επιτυχίαν.

[ΛΟΓΟΙ ΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ τόμος Β' σελ.315](#)

https://drive.google.com/file/d/1QxoNrfavc2VK_DPY8-TFQV60dgJZINw8/view?usp=sharing

